
Til: Styringsgruppa for Regional kystsoneplan for Sunnhordland og ytre Hardanger

Frå: Regionalavdelinga

Tilleggsvurdering av høyringsinnspel ved avgrensa høyring 2017 - Subsidiær uttale frå Tysnes kommune og ettersendt saksutgreiing frå Fitjar kommune

Tysnes kommune - subsidiær uttale

Plankart

Plankartet er med få unntak ein kopi av kommuneplanen sitt plankart frå 2003. Plankartet verkar såleis konserverande og ber preg av at det er ei kartlegging av bakoverskuande karakter og ikkje ein plan med framtidsretta karakter. Dette peikar mot at det ikkje bør nyttast plankart.

I kystsoneplanen er det vist ein framtidig struktur for akvakultur gjennom Arealsoner akvakultur og Arealsoner sjø og vassdrag inklusiv akvakultur. Den framtidige strukturen er framkome gjennom arealanalyse med utgangspunkt i gjeldande lokalitetar for akvakultur og avsett areal til akvakultur i kommuneplanane. Eit hovudfokus på eksisterande lokalitetsstruktur vart også signalisert som viktig frå næringa si side i planprosessen. Dette er også trekt fram frå næringa ved avgrensa høyring.

Arealdelen til Tysnes kommune inneheld store fleirbruksområde (akvakultur-, ferdsle-, fiske-, natur- og friluftsområde) der dei ulike bruksområda er likestilte. I praksis er desse områda ikkje planavklarte. Det er også ein del område for akvakultur. I Tysnes er det stort samanfall mellom Arealsoner sjø og vassdrag inklusiv akvakultur og fleirbruksområda. Dette er naturleg og avspeglar dei lokale forholda.

Kystsoneplanen viser arealsoner for akvakultur som ikkje går fram av arealdelen til Tysnes. Desse avsette sonene har utgangspunkt i gjeldande lokalitetar for akvakultur. Arealsoner for akvakultur er større enn dei lokalitetsavklarte områda fordi det er lagt opp til at fortøyingar i utgangspunktet kan vere innafor arealet. I Tysnes viser kystsoneplanen også Arealsoner naturmangfald i sjø som gytefelt, ålegrassamfunn og korallar samt ankringsområde vist som Arealsoner kystsone. Dei regionalt viktige områda for landskap, natur, friluftsliv og kulturminne vist som Arealsoner landskapsområde skil seg også ut i høve til vedtatt arealdel for Tysnes.

Kystsoneplanen viser forhold som skal ivaretakast i framtida. Dei viste områda i plankartet viser ikkje alle kartlagde tilhøve, men prioriterte område.

For å ivareta framtidig struktur for akvakultur og regionalt viktige område for landskap, natur, friluftsliv og kulturminne er det behov for plankart for å synleggjere desse geografiske områda. Dette er i samsvar med vedtatt Regional planstrategi for Hordaland og nyleg vedtatt stortingsmelding om *Nye folkevalgte regioner* (Meld. St. 22(2015-2016)).

I plankartet er ein del eksisterande lokalitetar utvida for å få plass til anlegg som faktisk ligg der i dag, tilsvarende grep bør gjerast langs dei andre lokalitetane som er teikna inn i Langenuen.

Den gjennomførte arealanalysen er grunnlag for avgrensing av arealsonene for akvakultur. I Langenuen er det hovudsakleg hovudleia som avgrensar utviding av område for akvakultur. Viser her til fråsegn frå Kystverket som seier at: *«det er særst uheldig å utvide eksisterande areal til akvakultur så tett opp mot farleiene at det vil kome i konflikt med maritim næring og skipsfart»*. Kystverket peiker også særleg på Langenuen i sin tilleggskommentar: *«Området er smalt og med mange eksisterande akvakulturanlegg. Me har motteke søknader om utviding av anlegg ved fleire høve. Kystverket er bekymra for denne utvikinga og ynskjer ei oppbremsing av utviding av akvakulturområde i Langenuen. Dette gjeld særleg område mellom Tysnes og Fitjar. Det er særleg den potensielle konflikta mellom fortøying av anlegga og slep av store offshoreinstallasjonar våre losar er bekymra for»*.

Dei avsette områda for akvakultur i Langenuen kan ikkje utvidast ut i leia, dei må avgrensast i samråd med Kystverket.

Dersom det er meining at område avsett til akvakultur også skal vera tilstrekkeleg til å ivareta fortøying av anlegga må ein del område utvidast, alternativt må det presiserast i retningslinene at forankring av anlegg kan liggja utanfor det avsette arealføremålet

Det var eit utgangspunkt i planarbeidet at Arealsonene for akvakultur var avsett så store at fortøyingar kan etablerast innafor. Dette vart gjort ved innhenting av målte data for fortøyingar og gjennom standard-formel for utrekning av fortøyingssareal. Djupnetilhøva varierar og vi ser at i djupe område trengs svært lange fortøyingar. Standardformelen fangar ikkje opp dette. Viser elles til retningslinje 3.3.2 *Akvakulturområde på kommuneplannivå skal i hovudsak avsetjast som einbruksområde for akvakultur. Områda skal i vere romslege nok til å sikre god fleksibilitet. Det må sikrast mogleik for fortøying av anlegg i tilgrensande område*.

Planlegging for sikring av fortøyingar kan gjerast på ulike måtar i kommunal planlegging. Kystsoneplanen trekk ikkje opp ein særskilt måte dette skal gjerast på.

Innteikna landskapsområde må avgrensast til sjøområde og ikkje trekkast opp over større landområder i Bårdsund og rundt Godøysund

Kystsoneplanen gjeld for både sjøareal og strandsone. I planarbeidet er dei fire tema landskap, natur, friluftsliv og kulturminne sett i samanheng for å setje av større samanhengande område av regional verdi. Temaopplysningane er knytt til både sjøområda og strandsona og desse er sett i samanheng for å finne koplingar og knutepunkt mellom sjø og strandsone. Skildring av område 6.Bårdsundet og 7.Godøya går fram av planrapporten under pkt 3.7. Arbeidsmåten med regionalt viktige område for sjø og strandsone er i samsvar med vedtatt planprogram.

Plankartet bør ut frå målsetjinga som har lagt til grunn for arbeidet også kartfesta sjønære næringsområder for å ivareta sjøbunden næring sine behov for tilstøytande landareal.

Kartlegging av nye næringsområde til sjø er tatt opp i handlingsprogrammet. Ved framtidig revisjon er infrastruktur på land aktuelt å sjå nærmare på. Planlegging av næringsområde til sjø er ei viktig kommunal oppgåve. Dette vert understreka i retningslinene. Næring som krev sjøtilgang skal prioriterast i strandsona. Havbruksnæringa fell inn under denne kategorien. Dette er forankra i retningsline 2.21.

Næringsområde til sjø var ei av kartleggingsoppgåvene som skulle gjerast i samband med Interkommunal strandsoneplan for Sunnhordland. Fylkeskommunen har bidrege med økonomisk stønad til denne oppgåva som også skulle nyttast i den regionale kystsoneplanen. Opphavleg intensjon var ei kartlegging av både eksisterande og potensielle næringsområde. I det interkommunale arbeidet vart berre eksisterande næringsområde kartlagt. Kartlegginga er vist som temakart (figur 13) i planen. Oppgåva med kartlegging av

potensielle nye næringsområde til sjø er difor overført til handlingsprogrammet i kystzoneplanen.

I den grad planen skal ha ein kartdel må også nye område vurderast ikkje minst opp mot tilhøve som vassgjennomstrøyming, djupna og innverknad på sjukdomsførebygging i havbruksnæringa. Me vil i den samanheng vise til tidlegare søknad frå Lerøy om etablering av anlegg nord for Reksteren. Tysnes kommune ville ikkje vurderer dette som dispensasjon, men opna opp for å gjera ny vurdering ved neste rullering av kommuneplanen og den kommunale kystsona.

I akvakulturanalysen er tilhøve som straum, djupne og sjukdomsførebygging gjennomgått. Ut i frå analysen var det ikkje grunnlag for å gjere vesentlege endringar i dagens lokalitetsstruktur. Analysen peikte på overgang til færre og større lokalitetar, noko som utviklinga i næringa også går i retning av. Det er eit ønskje om at ein aukar produksjonen på gode lokalitetar og legg ned dårlege. Dette vil kunne gje positiv effekt på lusetilhøve og betre kontroll på sjukdom og smitte.

Retningslinjer

Retningsline 1.5:

Endringar i areal- og ressurspolitikken bør skje ved å ta opp planane til revisjon, ikkje ved dispensasjonar. Dersom det skulle vore trong for dispensasjonar frå kommuneplan eller reguleringsplan etter plan- og bygningslova kap. 19, skal kommunane legge vekt på å følgje opp måla og retningslinene i regional plan.

Denne retningslina kan gå ut då det føl hovudregelen i areal og ressurspolitikken at endringar primært skal skje gjennom plan og ikkje gjennom dispensasjon. I dei tilfella lova sine krav om bruk av dispensasjon ligg føre skal dispensasjon kunne nyttast.

Det er behov for at viktige punkt for kommunal arealplanlegging og forvaltning vert framheva i retningslinjene sjølv om det er forankra i lov og regelverk. Denne retningslinja er med på å framheve heilskapleg planlegging som viktig for kommunal arealforvaltning. Retningslinja er framheva av Fylkesmannen og tatt inn i retningslinjene etter prosess. Dispensasjon kan nyttast der lova sine krav om bruk av dispensasjon ligg føre.

Retningsline 2.11:

Prioriterte artar og utvalde naturtypar skal ivaretakast særskilt. Kystlynghei, dvergålegras og ålegrasenger er naturtypar som er karakteristisk for planområdet.

Det er ikkje behov for denne retningslina då dette i dag vert styrt gjennom naturmangfaldlova og plan- og bygningslova sine føresegner om konsekvensutgreiing.

Kva naturtypar som krev særskilt vern er i stadig endring då omfanget av kartlegging synes å vera mangelfullt. Tysnes kommune ber om at retningslina fell vekk, eller i det minste at retningslina vert avslutta etter første punktum. Det er litt uklart om det er slik at fylkeskommunen meiner at karakteristiske naturtypar i samsvar med opprømsinga skal ha eit særskilt vern gjennom planen.

Ivaretaking av naturgrunnlaget i planlegging er ein del av føremålet i plan- og bygningslova om planlegging for berekraftig utvikling. Føresegnene om konsekvensutgreiing har krav om synleggjering av konsekvensar for miljø og samfunn av tiltak og planar, dei ivaretar ikkje omsynet særskilt. Prinsippa og forvaltingsmåla i naturmangfaldlova skal integrerast i vurderingar i sektorlovverk og plan- og bygningslova. Det er behov for å trekkje fram omsynet for prioriterte artar og utvalde naturtypar. I planområdet er naturtypane kystlynghei, dvergålegras og ålegrasenger karakteristiske. Hordaland fylkeskommune meiner at dei nemnde naturtypane skal ivaretakast særskilt i kommunal planlegging og forvaltning.

Retningsline 2.13

Føre-var prinsippet skal leggast til grunn for nye tiltak innanfor område som er føreslege som marint verneområde. Ved vidare utvikling av eksisterande verksemd skal det visast varsemd i høve til verdiane i området.

Denne retningslina bør gå ut då det ikkje er vedteke noko marint verneområde p.t. Dersom det seinare vert etablert eit slikt verneområde må me gå ut frå at retningslinene for verneområde er tilstrekkeleg til å ivareta turvande vern!

Marint vern har vore på høyring og er no i prosess. For å hindre negativ påverknad på naturverdiane i påvente av mogleg marint vern er det foreslått eit «føre-var-prinsipp» i retningslinje 2.13.

Retningsline 2.16

Område avsett til akvakultur i regionalplanen er retningsgivande og skal vurderas og detaljerast vidare i samband med kommunal arealplanlegging. Kommunen kan avsette meir sjøareal til akvakultur for større teknologiske nyvinningar eller område for nye artar. Nye område for akvakultur som vert lagt inn i kommuneplanane skal konsekvensutgreiast.

Det synes uklart kva som vert meint med denne retningslina, dersom det vert meint at kommunen i si planlegging skal vurdere på nye og eksisterande område gjennom ei meir detaljert kommuneplanlegging så er det fornuftig. I så tilfelle betyr det at det kartet som ligg til grunn i den regionale planen kan skrinleggjast då det uansett ikkje har noko styring og at det stort sett berre er ein kopi av gjeldande kommuneplanar.

Plankartet er retningsgjevande og skal leggjast til grunn for kommunal planlegging. Dei avsette områda skal likevel vurderast og detaljerast i dei kommunale planprosessane. Plankartet har ikkje juridisk verknad. Det illustrerar retningslinjene.

Dersom fylkeskommunen her meiner at det skal utarbeidast detaljreguleringsplanar i sjø så er det i så tilfelle ein heilt ny tilnærming som heller ikkje er i samsvar med overordna nasjonale føringar. Det er viktig at innhaldet i denne retningslina vert nærare avklara.

Det er ikkje føringar på at det skal utarbeidast detaljreguleringsplanar i sjø i kystsoneplanen.

Andre punktum i retningslina framstår også som uklart og me gjer framlegg om slik omformulering: «Kommunen kan avsette meir sjøareal til akvakultur der det vert vurdert som hensiktsmessig ut frå næringa sine behov vurdert opp mot andre interesser i det aktuelle området.» Ei slik formulering tar høgde for at det kan vera andre tilhøve enn teknologiske nyvinningar eller nye artar som gjev grunnlag for vurdering av nye områder. Det kan til dømes tenkjast at nye vurderingar knytt til sjukdomsførebygging hjå fisk kan gje grunnlag for å avsetja nye områder. Den føringa fylkeskommunen i dag legg opp til vil i realiteten avgrensa kommunen si plikt til å gjera ei heilskapleg konsekvensvurdering.

Dei avsette arealsonene for akvakultur er framkome gjennom arealanalyse utifrå godkjente lokalitetar og avsette areal i kommuneplanane. Planen viser arealavklarte område som må detaljerast vidare i kommunal arealplanlegging. Dersom kommunane vel å setje av areal utanfor denne viste strukturen, må det grunngjevast og utgreiast særskilt. Strukturen med større område for akvakultur gjev meir fleksibilitet for å tilpasse lokalitetar i høve til sjukdomsførebygging.

Retningsliner – Strandsone

I utgangspunktet meiner me at retningsliner for strandsona ikkje er relevant for denne planen utover å visa samanheng mellom aktivitet i kystsona og behov for tilstøytande anlegg på land.

Strandsona er eitt av fire plantema i planen. Dette er avklart i vedtatt planprogram.

Retningsline 2.24

Kommunane skal særleg prioritera medverknad frå lokale friluftsansjasjonar, båtlag, grendelag og velforeningar og fylkesmannen som statleg sektororgan.

Retningslina kan ikkje setje til side, eller avgrensa lovkrava som følgjer av medverknadsprosessar i planlegginga.

Retningslinjene set ikkje til side lovkrava om medverknad i plan- og bygningslova. Medverknad er ein viktig del av planlegginga og retningslinjene peiker på organisasjonar og regionale statetatar som er særleg relevant i høve til dei aktuelle plantema.

Retningsline 2.25:

Kommunane skal vurdere om tiltak som tidlegare er godkjent i kommuneplan eller reguleringsplan, er i samsvar med nasjonale og regionale føringar for strandsona.

Denne retningslina har ingen relevans til planen sitt føremål og heller ingen anna relevans og bør såleis strykast.

I føremålet med planen er å sikre ei berekraftig forvaltning av sjøareal og strandsona sentralt. Retningslinja er i samsvar med statlege planretningslinjer for strandsona som legg viktige føringar for kystsonenplanen. Etter behandling i Stortinget i vår er det avklart at byggjeforbodet i strandsona også gjeld for vedtekne reguleringsplanar der byggegrense ikkje er fastsett i plan..

Retningsline 2.27:

Nye byggeområde skal som hovudregel ikkje lokaliserast i 100-metersbeltet eller i område kartlagt som funksjonell strandsona.

Her må det avklarast kva som vert meint, er meininga her at det er funksjonell strandsona som skal følgjast i størst mogleg grad uavhengig av 100 meters belte. I så tilfelle må det avklarast litt tydelegare i samband med planen. I ljøs av retningsline 2.28 kan retningsline 2.27 verta teke ut av planen.

Funksjonell strandsona er ei regional tilpassing til nasjonal strandsonopolitikk og tar utgangspunkt i dei lokale tilhøva i strandsona. Dersom ikkje funksjonell strandsona er kartlagt og implementert som ny byggegrense i plan, gjeld byggjeforbodet 100-metersbeltet fullt ut. Hovudprinsippet i planen er at nye byggeområde ikkje skal lokaliserast innafør det området som definerer strandsona. Det er ei viktig påpeiking og bør stå i retningslinjene uavhengig av retningslinje 2.28.

Retningsline 2.29 til 2.35 - Generelt for nye tiltak i strandsona

Desse retningslinjene bør gå ut då dei bør ivaretakast gjennom kommuneplan og den interkommunale planen for strandsona som er under arbeid. I den grad planen skal ha retningslinjer for deler av dette bør dei vera avgrensa til dei tilfella der det er naudsynt for å oppretthalda samband mellom aktivitet i kystsona og strandsona.

Retningslinjene i kystsonenplanen rettar seg mot kommuneplanarbeid der planen skal implementerast. Det er avklart med Samarbeidsrådet at kystsonenplanen gir overordna føringar som ikkje er i strid med interkommunal strandsonenplan.

Retningsline 2.39 til 2.42 - Naust

Det er heilt uforståeleg at det vert nytta så mykje plass til retningslinjer for naust med referanse til planen sitt føremål og planområde. Det vert bede om at desse retningslinjene vert teke ut av planen. Retningslinjer for naust må ivaretakast gjennom interkommunal strandsonenplan og kommunane si eigen planlegging.

Bygging av naust har vore ei utfordring i Sunnhordland over fleire tiår. Retningslinjene om naust og båthamner er ein viktig del av planen. Sjå også punktet over.

Retningsline 3.3.2

Akvakulturområde på kommuneplannivå skal i hovudsak avsetjast som einbruksområde for akvakultur. Områda skal vera romslege nok til å sikre god fleksibilitet. Det må sikrast mogleik for fortøying av anlegg i tilgrensande område.

I retningslina vert det lagt opp til at akvakulturområde på kommuneplan nivå i hovudsak skal avsetjast som einbruksområde akvakultur. Tysnes kommune er fullstendig usamd i denne føringa. Me har gode røynsle med avsetjing av akvakulturføremål i fleirbruksområde, me vil også visa til at dette kan vurderast analog opp mot områder for landbruk der fleirbruksområde er nytta gjennomgåande. Å krevja einbruksområde vil kunna skapa uturvande arealkonfliktar og lite fleksibilitet.

Akvakultur er ikkje foreineleg med andre arealbruksinteresser. For å motverke arealkonfliktar og for å sikre areal til akvakultur er det i retningslinje 3.3.2 lagt opp til at akvakultur i hovudsak skal avsetjast som einbruksområde. Avsetjing av fleirbruksområde inklusivt akvakultur er i praksis ikkje-planlegging der alle interessene i området er likeverdige og må avklarast gjennom einskildsakshandsaming.

Når det gjeld spørsmål om fortøying som også vert vurdert i denne retningslina ber me om at det vert trekt ut i ei eiga retningsline og vist til at fortøyingane kan gå utover føremålsgrensa og elles vera i tråd med nasjonale retningsliner.

I utgangspunktet er Arealsonene for akvakultur så store at fortøyingar kan skje innafor. Dette er gjort ved innhenting av målte data for fortøyingar og gjennom standard-formel for utrekning av fortøyingareal. Viser elles til siste ledd av retningslinje 3.3.2 *Områda skal i vere romslege nok til å sikre god fleksibilitet. Det må sikrast mogleik for fortøying av anlegg i tilgrensande område.* Dersom dette tilhøvet er uklårt i planen, kan retningslinjene presisera dette meir tydeleg.

Retningsline 3.3.3

Arealbruk i sjøområda må sjåast i samanheng med arealbruk på land. Lokalisering av nye akvakulturanlegg bør ikkje skje nær badeplassar, eller tett opp til bustad- eller fritidsbustadområde. Det skal takast omsyn til lokalt friluftsliv.

Tysnes kommune er som me har nemnt fleire gonger positive til at det i større grad vert vist sambruk mellom kyst- og strandsoner. Retningslina bør derimot i større mon leggja til rette for at havbruksnæringa også få tilstøytane næringsområder i strandsona for å redusera seglingstida. Basefunksjonar på land synes å vera ei fråverande tema i denne planen, men det må som eit minimum inn i retningslinene.

På side 28 i planrapporten er arealbruk/behov på land i høve til akvakultur omtalt. Viser elles til vurdering om næringsareal ved sjø under [Plankart](#).

Fitjar kommune – merknader til retningslinjene

§ 1 Verknad av planen:

1.1.2 punktum: *Etter § 8-2 skal planen leggjast til grunn for verksemda til regionale organ og for kommunal og statleg planlegging og forvaltning i regionen.*

Her bør det stå: Etter § 8-2 bør planen... (Understreka av sakshandsamar).

Det har vore eit mål at retningslinene i planen skal vere klare og tydelege. Når det gjeld bruk av orda *skal/må* så er det nytta på ein medviten måte, mellom anna for å unngå mogleg språkleg mistyding. Tydelege retningsliner vil skape føreseie og likehandsaming i planområdet. Andre regionale planar i Hordaland presenterer også regional politikk gjennom regionale retningslinjer med *skal/må*-formuleringar.

Det er ikkje ønskeleg å svekke signalet i denne retningslina gjennom overgang frå skal til bør.

1.3 *Regional kystsonenplan for Sunnhordland og Ytre Hardanger inneheld retningsliner som ivaretek måla i planen. Dei regionale retningslinene vil kunne vere utgangspunkt for vurdering av motsegn frå regionale mynde.*

Siste setning strykast.

Etter plan- og bygningslova gir regionale planar med arealretta retningslinjer grunnlag for vurdering av motsegn. Dette er uavhengig om det står i retningslinjene.

1.4 Prioritering i regionalt plankart. Det vert opplyst at dette ikkje skal vera juridisk bindande. Her stiller me spørsmål om det då kan nyttast som grunnlag for motsegn.

Plankartet illustrerer retningslinjene som igjen er grunnlag for vurdering av motsegn.

§2. Generelle retningslinjer

Akvakultur

2.16 *Område avsett til akvakultur i regionalplanen er retningsgivande og skal vurderast og detaljerast vidare i samband med kommunal arealplanlegging. Kommunen kan avsette meir sjøareal til akvakultur for større teknologiske nyvinningar eller område for nye artar.* I siste del av setninga må leggjast til: og til eksisterande teknologi/artar når dette er formålstenleg for utvikling av eksisterande næringar, og verksemder i kommunen (positiv samfunnsverknad).

Dei avsette arealsonene for akvakultur er framkome gjennom arealanalyse utifrå godkjente lokalitetar og avsette areal i kommuneplanane. Planen viser arealavklarte område som må detaljerast vidare i kommunal arealplanlegging. Dersom kommunane vel å setje av areal utanfor denne viste strukturen, må det grunngjevast og utgreiast særskilt. Positiv samfunnsverknad bør ligge til grunn for avsetjing av areal i kommuneplanens arealdel. Det vert ikkje rådd til å ta med setninga i retningslinja.

2.22 Formuleringa kan mistydast, men forståinga bør vera klar. Det er tale om anten 100-meter sona, eller funksjonell strandsone (det som er minst) dersom denne er breiare eller smalare enn 100 meter.

Denne retningslina definerer strandsona som omgrep og som eit areal avgrensa av enten 100-metersbeltet eller funksjonell strandsone der det er gjennomført slik kartlegging. Funksjonell strandsone får først juridisk tyding når denne er nytta til å fastsetje ny byggegrense mot sjø.

Fitjar kommune var ein av dei første kommunane i Hordaland som aktivt nytta kartlegging av funksjonell strandsone som del av kommuneplanlegginga. Dette er klart forankra i gjeldande kommuneplan for Fitjar, og er rekna for å vera eit godt døme.

2.27 Formuleringa kan mistydast, men intensjonen bør vera klar, den same forståinga som i 2.22.

Funksjonell strandsone er ei regional tilpassing til nasjonal strandsonopolitikk og tar utgangspunkt i dei lokale tilhøva i strandsona. Dersom ikkje funksjonell strandsone er kartlagt og implementert som ny byggegrense i plan, gjeld byggjeforbodet 100-metersbeltet fullt ut. Hovudprinsippet i planen er at nye byggeområde ikkje skal lokaliserast innafor det område som definerer strandsona. Det er ei viktig påpeiking og bør stå i retningslinjene uavhengig av retningslinje 2.27.

§ 2.38 *Småbåtanlegg bør vurderast ved nye bustad- og fritidsbustadeigedomar ved sjø. Småbåtanlegg er mindre anlegg knytt til nærare fastsette eigedomar, og skal regulerast saman med dei aktuelle eigedomane.*

Tillegg: Det kan gjerast unntak frå plankravet for mindre småbåtanlegg som er avsett i KP, dersom det ikkje er strid med retningslinene og verdiane i funksjonell strandsone er ivareteke.

[Detaljering av plankrav vert overlatt til kommunalt/interkommunalt nivå. Etter dialog med fylkesmannen er dette leddet tatt ut av retningslinjene.](#)

§ 2.40 *Nye naust skal som hovudregel samlast i eigne naustmiljø der ein planlegg med tanke på fellesløysingar for kai, bryggjer, parkering, bodar, toalett/bad, parkeringsplassar og anna. I desse områda skal det vera krav om reguleringsplan.*

Tillegg: Det kan gjerast unntak frå plankravet for konkrete mindre naustområde som er avsett i KP, dersom det ikkje er i strid med retningslinene og verdiane i funksjonell strandsone er ivareteke.

[Detaljering av plankrav vert overlatt til kommunalt/interkommunalt nivå. Etter dialog med fylkesmannen er dette leddet tatt ut av retningslinjene.](#)

§ 3.1 Arealsoner Landskapsområde

3.1.2 *Nye tiltak innanfor arealsonene skal tilpassast og ivareta dei konkrete verdiane. Nye anlegg for akvakultur og større, varige tekniske inngrep skal i hovudsak ikkje tillast.*

Eksisterande næringsområde innanfor arealsona kan nyttast vidare, og dersom tilhøva ligg til rette for det, kan det vurderast flytting/utvikling av eksisterande lokalitetar internt i området. Flytting eller utvikling av eksisterande lokalitetar må vere i samsvar med avsette område for akvakultur i kommuneplanens arealdel. Arealsoner landskapsområde i Fitjarøyane er avgrensa mot fleire akvakultur. Nye areal for akvakultur skal i hovudsak ikkje tillast. Retningslinja bør ikkje utvidast som foreslått, men tilhøva i Fitjarøyane kan evt. presiserast gjennom ny retningslinje.

§ 3.2 Arealsoner med akvakultur.

3.3.2 *Formuleringa kan vera i strid med kommuneplankarta i mange kommunar, og hindra utvikling i andre. Sjå første del under vurdering. 3.3.6 For å sikre ferdsel mellom kystlinja og akvakulturanlegg, skal som hovudregel oppdrettsanlegget på sjøoverflata ligge minimum 100 meter frå kystlinja. Fortøyingar kan plasserast nærare land, men skal ikkje hindre ferdsel eller fiske.*

[Kan ikkje sjå at retningslinja vil hindre utvikling eller vere i strid med kommuneplankarta. Kystsonenplanen skal leggjast til grunn ved rullering av dei kommunale planane.](#)

Generelt spørsmål:

5.5.1. Kva retningslinjer gjeld for «Sjø og vassdrag generelt (Utvida omr. med AK)»? Dette treng ei presisering. Her er forskjell mellom kommunar.

[Områda er fleirbruksområde der dei ulike interessene er likestilte. Akvakultur er inkludert, men må vurderast opp mot andre interesser \(fiske, ferdsel, natur og friluftsliv\).](#)